

Gene Thomas, Nooit Meer

De trein komt langzaam in beweging
Vrolijk hang je uit het raam
Stel het wel, doe haar de groeten
Ja, ik trek dus wel mijn plan
En dan ga je voor een weekje
Naar je beste schoolvriendin
En je maakt een vlugge afdruk
Op het raam vorm jij een zoen

Na een halfuur thuisgekomen
Dool ik in de keuken rond
Ik probeer je niet te missen
Maar dat lukt me geen second
In m'n hoofd hoor ik m'n woorden
Fel gesproken, ondoordacht
Ik wil zo graag een week alleen zijn
Ik had jouw antwoord nooit verwacht

Nooit meer van m'n leven
Nooit meer laat ik je gaan
Hou me vast en laat de vreugde
Van mijn hart naar jou uitgaan
Vul m'n wereld met je zonlicht
Vul m'n ziel met jouw bestaan
En beloof me dat je nooit meer
Van me weg zult gaan

Ik probeer een boek te lezen
Lees steeds dezelfde zin
MTV brengt geen verstrooiing
dus loop ik de stad weer in
Ik betrap me op iets grappigs
Want ik hou me steeds weer op
Loop dezelfde kleine cirkel
In de buurt van het station

Nooit meer van m'n leven
Nooit meer laat ik je gaan
Hou me vast en laat de vreugde
Van mijn hart naar jou uitgaan
Vul m'n wereld met je zonlicht
Vul m'n ziel met jouw bestaan
En beloof me dat je nooit meer
Van me weg zult gaan

Ik tel de uren als minuten
En de tijd werkt als een beul
Het regent en het miezert
Maar dat doet me niet zoveel
Nooit eerder in m'n leven
Kwam een trein als redder aan
En jij vraagt me met een glimlach
Heeft die week jou deugdgedaan?

Nooit meer van m'n leven
Nooit meer laat ik je gaan
Hou me vast en laat de vreugde
Van mijn hart naar jou uitgaan
Vul m'n wereld met je zonlicht
Vul m'n ziel met jouw bestaan
En beloof me dat je nooit meer
Van me weg zult gaan

Oooo, beloof me

Dat je nooit meer
Weg zal gaan
Nooit meer
Nee
Beloof me
Nooit meer